

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συμπυκνώνον του Υπουργείου της Παιδείας ως το μακροχρόνιον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρῶσιν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοῦς καὶ ἐκείνου τοῦ Οὐνομνημονίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικῶς :

Ἐξωτερικῶς :

Ἔτησίᾳ δρ. 8.— Ἔτησίᾳ δρ. 10.—
Ἔξαμηνος 4,50 Ἔξαμηνος 5,50
Τριμήνιος 2,50 Τριμήνιος 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1878

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτ. λ. 10. Ἐξωτ. λ. 15
Φύλλα προηγούμενων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστην λ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἵδρυσιμῶν δρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'—Τόμος 15^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰουλίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 33

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ

(Μυθιστόρημα ἐκ τοῦ MAURICE CHAMPAGNE)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ' (Συνέχεια)

Πολλοὶ τῶν προηγούμενων : — Ὁ Νικόλας Καρακάς ἐπιβραβεύεται τυχεῖος εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἐκείνου καὶ μυστηριώδη οὐρανίου τοῦ κήπου, μαζί με τοὺς λιποθύμους ἀπὸ τὰ κινήματά του τυποκλέπτας. Γύρω τοῦ βασιλέως οὐκ ὄχι ψηλαφητόν. Ἀλλὰ πιάζει κατὰ τὴν ἑα κινεῖται καὶ γίνεται φῶς ἑσπέρου. Βλέπει τότε διὰ τὸ μέρος ὅπου ἐβλάστανται, εἶνε ἕνας μικροσκοπικὸς θάλαμος μηχανῶν. Στρέφει μίαν ροδάν, ἀνωθεν τῆς ὁποίας ὑψήθη ἡ λέξις καιάστρωμα (deck) καὶ βλέπει ἔμπροσθεν μίαν μικρὰν οὐρανίαν κλιμακὰ μετὰ τὴν ἰδίαν ἀπειραγήν, καὶ μίαν θύρᾳ εἰς τὸ ταβάνι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν φαίνεται ὁ οὐρανός. Ἀναβαίνει εἰς τὴν θύρᾳ καὶ κοιτάζει. Εἶνε πραγματικῶς μίᾳ μεγάλῃ τάραντα.

Στυλιεῖς εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, συνδεδεμένοι μετὰ τῶν διὰ λεπτῶν σχοινίων, ὑποστηρίζουν μίαν τένταν ἀπὸ ὑφασμα, τυλιγμένην τώρα, ἀλλ' ἡ ὁποία τὴν ἡμέραν, μετὰ τὸν ἥλιον, θὰ ἠμποροῦσε γὰρ πλοῦσι ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ τὴν πλέον εὐχάριστον οὐρανίαν.

Καὶ ὅμως, ἀλήθεια, ἡ τάραντα αὐτὴ ἐμοιάζει μετὰ κατὰστρωμα πλοίου, ἀπὸ δὲν τῆς λείπει οὐδὲ ἡ στήλη τῆς πυλίδος, οὐδὲ ὁ τροχὸς τοῦ πεδαλίου!

Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν λέξιν deck τὴν γραμμένην ἐπὶ τῆς κλιμακῆς καθὼς καὶ ἀνωθεν τοῦ μικροῦ τροχοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχε κινήσει, — χειριστὸς ὁ ὁποῖος, βεβαίως, ἔκαμε νανοῖξιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἡ θύρας ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Νικόλας Καρακάς στέκεται τώρα, πολὺ ἡσυχώτερος ἀπὸ πρὶν, ἀλλ' ἀκόμη μετὰ κάποιαν ἐκπληξίν.

Ἐπιτέλους ἐξορμᾷ ἀποτόμως εἰς τὴν τάρανταν καὶ ἀποφασιστικῶς τρέχει κατ' εὐθείαν πρὸς μίαν τῶν γωνιῶν.

Μετὰ τὸ ἀριστερὸν χεῖρ πιεσμένος δυνατὰ ἀπὸ ἕνα τῶν στυλιεῶν τῆς τέντας, μετὰ τὸ δεξιὸν στηριγμένον ἐπὶ τοῦ κλιμακώματος, τὸ ἔποιν περιφράττει τὴν τάρανταν, ἀσπύρει τότε καὶ κοιτάζει. Κοιτάζει καὶ τὰ μάτια του γουρλώνουν. Ἡ ἐκπληξίς, ὁ τρόμος ζωγραφίζονται ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Μετὰ μίαν κραυγὴν ρίπεται πρὸς τὰ ὄπισθεν, καὶ ὡς

νὰ ἤθελε ναποδιώξῃ μίαν ὀπτασίαν ἀλόγηστον, ἀπίστευτον, περὶ δύο φορές τὸ χεῖρ εἰς τὸ μέτωπόν του, ἔμπροσθεν τὰ μάτια του.

Μετὰ τοῦτο ἐκπνεύεται εἰς τὸ περιφραγμά καὶ μ' ἑλαφρὸν διαταγμὸν σκύπτει καὶ πάλιν.

Ὡ, αὐτὴν τὴν φεῶν δὲν κάμνει λάθος! Δὲν εἶνε ἀπάτη τῶν ὀφθαλμῶν του!

Βλέπει, βλέπει καλά.. Καὶ ἀναφωνεῖ :

—Μὰ ποῦ νὰ πάρῃ ὁ διαβολὸς! Μωρὲ, τ' εἶνε αὐτὸ;

Τὴν ἀγαπῶν ἦσιν αὐτὴν τοῦ Νικόλα Καρακά δικαιολογεῖ πληρέστατα τὸ θεῆμα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τοὺς ἐκθαμβοὺς ὀφθαλμοῦς του.

Ἀερόπλινον!

Αὐτὸ ποῦ βλέπει, τρέντοι, εἶνε τὸ Σικάγον, ἡ μεγάλη πόλις, ἐκτεινόμενη εἰς ἀπόστασιν χιλίων ποδῶν ὑποκατάτω του. Εἶνε ἡ ἀπεράντος πόλις, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπομακρύνεται ὁλοῦν. Εἶνε ἡ λίμνη Μισσιγκαν, ἀνωθεν τῆς ὁποίας πιτᾶ, ἀεροπλῆσι!...

Ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ οἰκίσκου, τὰ δύο ἐκεῖνα μεγάλα γεῖσα, τὰ ὁποῖα εἶχε διακρίνῃ εἰς τὸν κήπον, ἠπλώθησαν, ἠνοιχθησαν εἰς δύο πελωρῆς πτέρυγα, μαύρας, καὶ κινεῖνται, ἐνθ' εἰς μίαν ἄκραν τοῦ δώματος ἐν εἰδῶς ἔλικος στρέφεται καὶ κάμνει τὸν ἀλλόκοτον ἐκείνου βόμβον, τὸν ὁποῖον ἔχεν ἀκούσει πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὸν θάλαμον τῶν μηχανῶν.

Καὶ ἔξαφνα, ὡς εἰν πυκνὸς πέπλος ἐσχίετο καὶ διηνοιγετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, βλέπει, ἔνοση! ποῦ εὐρίσκεται, μαντεύει εἰς ποῖον παράδοξον ἔργον κατεγίνετο μυστικῶς ὁ κύριός του, εἰς ποῖαν θαυμασίαν ἀνακάλυψιν ἀφιέρωνεν ὅλας του τὰς φεῶς ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει εἰς τότε ὡς ἕνα ἀδλαεῖ, ἀκίνητον παράφρονα.

Ἐννοεῖ ἐπίσης διατὴν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν

«—Μωρὲ, τ' εἶνε αὐτὸ! » (Σελ. 261, στ. γ')

Ο ΡΑΓΙΑΣ ΝΑΛΑΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΞΩΣΕ Η ΓΥΝΑΙΚΗ ΤΟΥ

(Την δὴν παραμύθη)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ἡ Ράμα εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν ἐνόησε γιὰ τὴ μα δὴν καθραπέτοθη ἕως ἐνὰ βάλτο ποῦ ἦταν ἐκεῖ κοντά, εἶδε πῶς ἐμοιάζε μὲ ἀληθινὸ ἀφριάνθρωπο. Τὰ ρούχα τῆς ἦσαν κουρελιασμένα καὶ καταλερωμένα τὸ πρόσωπό τῆς καταμαυρὸ ἀπὸ τοῦς ἥλιους τῶσαν ἡμερῶν καὶ τὰ μακρὰ τῆς μαλλιά ἀκένιστα, μπροστὴν καὶ ἀνακατευμένα μὲ καλάμιες καὶ μὲ ἀγκάθια. Μολοναυτὸ βροχὴ θάρος καὶ φωνή, μίλησε δυνατὰ εἰς τοὺς πραγματευτάδες, τοὺς εἶπε πῶς εἶνε, πῶς ἔχασε τὸν ἀντρα τῆς τὸ Νάλας, καὶ πῶς εἶχε σκοπὸ νὰ πάη εἰς τὴν Κουντίνα, γιὰ νὰ παρακαλέσῃ τὸν πατέρα τῆς νὰ στείλῃ στρατεύματα νὰ τὸν ἐβρουν. Δὲν τὴν ἐπίστευσαν καὶ τόσο πολὺ ὅπως δὴ ποτε, τῆς εἶπαν πῶς καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Κουντίνα ἐπήγαγαν καὶ πῶς τῆς εἶδαν τὴν ἀδεια νὰ τοὺς ἀπολουθῆσῃ, ἐπάνω ἕως ἐν' ἀπὸ τοῦς ἐλέφαντας.

— Τὰ μοῦτρα τῆς δὲ μάρσεον ! ἐπιθύρισε ἕνας πραγματευτῆς εἰς αὐτὴ ἐνὸς ἄλλου. Δὲν πιστεύω καθόλου τὰ παραμύθια τῆς. Ἐγὼ ἔχω ἀκουστὰ πῶς ἡ βασίλισσα Ράμα εἶνε πεντάμορφη, καὶ αὐτὴ ἐδῶ εἶνε μιά ἀσχημομούτρα.

— Μὰ ὄχι ! εἶπε ὁ ἄλλος, εἰς γινοντας μιά ματιὰ εἰς τὴν Ράμα, ποῦ ἀνέβαινε εἰς τὸν ἐλέφαντα καὶ καθόταν ἀνάμεσα εἰς τὰς πραγματεῖες. Θὰ ἦταν πολὺ ὁμορφῆ,

Ἐβαλαν βάρδια ἕνα στρατιώτῃ καὶ ἔπεσαν νὰ καίμηνον. (Σελ. 264, στ. β')

ἀν τὸ πρόσωπό τῆς δὲν ἦταν εἰς τὸ ἥλιοκαμένο.

— Ἐγὼ, ἀδελφέ, σοῦ λέγω πῶς δὲ μάρσεον, ζωνάπε ὁ πρῶτος. Μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε καμμιὰ Λάμα, καμμιὰ Πιν-Σά, καὶ δὲν ἔχει εἰς τὸ νοῦ τῆς καλὸ !

— Τότε λοιπὸν, ἀποκρίθηκε ὁ ἄλλος, καλλίτερα εἶνε νὰ κὴν περικομηθῶμε. Δὲν συμφέρε νὰ τὰ βάζῃ κανεὶς μὲ τὰς Πιν-Σά.

Ἡ Ράμα δὲν ἐμέλλε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Κουντίνα ἕως ἡμεῶν. Ὅταν ἐνύκτωσε, οἱ πραγματευτάδες ἐσπάρθηκαν νὰναπαυθῶν κάτω ἀπὸ τὰ ἐνδρα. Ἐδῶσαν τοὺς ἐλέφαντας τῶν ἀπὸ τὰ πιατὰ πῶδια εἰς τοὺς γονδρότερους κορμούς καὶ ἐποποθέτησαν ὅλους τὰς κάσας τῶν γύρω-γύρω, καὶ εἶπε ἐσχρημάτισαν ἕνα καλὸ φράκτῃ. Στὴ μέση ἀνάψαν φωτιὰ γιὰ νὰ βράσουν ρόζι καὶ νὰ δευπνήσουν. Καὶ ἀφ' οὗ ἀπόφαγον, — εἶχε νικητὴς πια ὀλωδιόλου, — ἔβαλαν βάρδια ἕνα στρατιώτῃ καὶ ἔπεσαν νὰ καίμηνον.

Ἡ Ράμα, ποῦ εἶχε πιασῇ φίλιες μὲ τὸν ἐλέφαντὰ τῆς, ἐπαυθῆκεν ἀπάνω εἰς τὰς κάσας, κοντὰ τοῦ.

Τὰ φεγγάρια βγήκε καὶ σὲ λίγο ὁ φρουρὸς στρατιώτης ἀκούσαν ἕναν κρότῃ, ποῦ εἰς τὴν ἀρχὴ τῶ φάνηκε πολὺ μακρινός, μολονότι, εἰς τὴν ἡσυχίᾳ τῆς νύκτας, ἀκούσθηκε πολὺ καθαρά. Λίγο-λίγο ὁ κρότος ἐπληθύνθη καὶ ὁ στρατιώτης ἐνόησε πῶς ἦταν βαρεῖες πατημασιές καὶ κλάνοι δένδρων ποῦ ἐσπάζαν. Καὶ, πρὶν προφθάσῃ νὰ ζυγίσι, κανένα, ἕνα πληθος ἀπὸ μεγάλους καὶ μαυρειδερῶς ὄγκους ἔκαμν ἐκεῖ εἰσοδὴ. Τὰ ζωντὰνὰ αὐτὰ πράγματα ἦσαν τόσσα πελώρια, ποῦ θὰ μπροσθῶσαν νὰ ἐσοκώσουν βουνα. Καὶ καθὼς ἐτρεμῆ ἡ γῆ ἀπὸ τὰ βήματά τους, ὄλο τὸ καραβάνι ἐξόπνησε μὲ κραυγὰς τρόμου. Πραγματευτάδες καὶ στρατιώτες εἶδαν τότε ἕνα κοπάδι ἀπὸ ἀγρίους ἐλέφαντας, ποῦ εἶχαν μυρσθῆ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἡμερούς, καὶ ἐρχόνταν νὰ τοὺς κτυπήσουν.

Δὲν περιγράφεται τὸ καλὸ ποῦ ἔγαινε τότε ! Στὸς προκλητικὸς βρυχηθμοὺς τῶν ἀγριελεφάντων, ποῦ ἀντηχοῦσαν ὡς ἐκατὸ σάλπιγγες, ἀποκρίνονταν οἱ ἡμεροὶ μὲ κραυγὰς θυμοῦ, πολεμῶντας νὰ σπᾶσουν τὰς ἀλυσίδας τῶν. Ἡ μάχῃ ἔγαινε γενική, καὶ ἀπ' αὐτὴν οἱ ἀνθρωποὶ εἶχαν νὰ ὑποφέρουν περισσότερο, γιὰ τὴ θηρία τοὺς κατακατέδωσαν καὶ ἐκείνοι δὲν εἶχαν οὔτε καιρὸ οὔτε τρόπο νὰ ἐφεύγουν ἀπὸ τὰ πόδια τους. Οἱ ἡμεροὶ ἐλέφαντες ἀγρίεψαν εἰς τὴν στιγμή, κατὰρθισαν νὰ σπᾶσουν τὰ δένδρα ὅπου ἦσαν δεμένοι καὶ ἔτρεχαν ἀπὸ παντοῦ σέρνοντας πίσω τὰς ἀ-

Δὲν περιγράφεται τὸ καλὸ ποῦ ἔγαινε τότε! (Σελ. 264, στ. β')

λυσίδας τῶν. Ἡ μάχῃ βάρταξε πολὺ. Καὶ δὲν ἐπελείωσε παρά μὲ τὴν φυγὴν μερικῶν ἀπὸ τοὺς ἡμερούς ἐλέφαντας, ποῦ ὄλο τὸ κοπάδι τῶν ἀγρίων τοὺς πῆρε καταπόδι. Καὶ ὅταν ὁ φρουρὸς κρότος τῆς κορχάλας τῶν ἐσπάρθη μακρὰ, ὅσοι πραγματευτάδες ζούσαν ἀκόμη, μπροσθῶσαν νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ μετρήσουν τὰς ζημίας. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν σκοτωμένοι καὶ περισσότεροὶ πληγωμένοι βαρεῖα. Καὶ ἀπὸ τοὺς ἐλέφαντας τῶν μερικοὶ εἶχαν πέσῃ νεκροὶ καὶ ἐκείνοι ποῦ ζούσαν, ἦσαν σὲ κακὴ κατάστασι. Ὅσο γιὰ τὰς πραγματεῖες, μεγάλο μέρος καὶ ἀπ' αὐτὰς εἶχε καταπατηθῆ καὶ καταστραφῇ.

— Ἐὰν φταῖς ! γιὰ τὴν δὲν ἔκανες καλλίτερα τὴν βάρδια σου; εἶπαν μερικοὶ ἀπ' τοὺς πραγματευτάδες εἰς τὸν φρουρὸ στρατιώτῃ.

— Δὲν ἐπρόλαβα νὰ σὲ εἰδοποιήσω; ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος ἀκούστέ με; ὅμως δὲν φταῖς ἄλλος, ἀπὸ τὴ γυναίκα ποῦ περμαλέψαμε χθὲς. Εἶνε Πιν-Σά καὶ συνεννοεῖται μὲ τὰ θηρία γιὰ νὰ σκοτώνη τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους.

— Ἀλήθεια ! ἀλήθεια ! ἐφώνησαν οἱ φίλοι του. Ἐχει δικήν ! Ποῦ εἶνε αὐτὴ ἡ κακὴ γυναίκα, νὰ τὴ σκοτώσωμε μὲ πετριές καὶ μὲ μαστουριές.

Ἀλλὰ ἡ Ράμα δὲν ἦταν πια ἐκεῖ. Τὴ στιγμή ποῦ ἔκαμν εἰσοδὴ τὸ θηρία, ἐτρόμαξε πᾶρα πολὺ καὶ οὔτε κἀν δοκίμασε νὰ φύγῃ. Ὁ ἐλέφας ὅμως, ποῦ τὴν εἶχε κενθῆκεν εἰς τὴν φωνὴν του,

τῆς εἶδει πῶς ἦταν πραγματικὸς φίλος τῆς μὲ τὸ νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃ εἰς διέπλο, γιὰ τὴν αὐτὴ φαίνονταν ὅτι ἀληθινὸ φίλος. Τὴν σὴκως λοιπὸν μὲ τὴν προβοσίδα τοῦ καὶ τὴν ἐκείνησε εἰς λαίμῃ του. Ἔτσι μονάχα μῆκε καὶ αὐτὸς εἰς τὴ μάχῃ. Ὅσον ὥρα πολεμοῦσαν, ἡ Ράμα εἶκινε καθισμένη ἐπάνω εἰς τὸν ἐλέφαντὰ τῆς. Γιὰ νὰ μὴ πέσῃ, ἐπιάνετο μ' ὄλη τῆς τὴ δύναμι ἀπὸ τὰ ἄντ' αὐτῆ τοῦ εἰλεῦ τῆς. Εἶδε καὶ ἔπαθε ὅμως γιὰ νὰ γλυτώσῃ, ἀπὸ τὰ τραντάγματα καὶ τὰ κτυπήματα. Ἡ μάχῃ πῆρε τέλος, καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους ἐλέφαντας ποῦ ζούσαν ἀκόμη, ἦταν καὶ ὁ δικὸς τῆς. Καὶ ὅταν ἡ Ράμα ἀκούσε τοὺς ἀπὸ τοῦς νὰ τὴν γυροῦν γιὰ νὰ τὴ σκοτώσουν, ἐσκυφε, εἶπε εἰς τὸ φίλο τῆς μέρινα λόγια ποῦ ἐκείνος τὰ καταλαβε ἀμέσως καὶ πῆρε δρόμο μαζί τῆς. Ἐπρέξεν εἰς τὴν γῆρας νὰ σταματήσῃ πουθενά, πολλές ὥρες ὡς πῶν γαράξῃ ἡ αὐγῆ. Εἶχαν βγῆ πια ἀπὸ τὸ δάσος καὶ βρέθησαν μπροσθὰ σὲ μιά μεγάλη πολιτεία.

Ἐκεῖ ἐπέκεισε ἡ Ράμα καὶ γιὰ νὰ νὰ καμείψῃ τὸν πιστὸ τῆς ἐλέφαντα, ποῦ ἔβγαλε τὰ πόδια ποῦ εἶχε σὰ πόδια καὶ τοῦ εἶπε πῶς εἰς τὴν εἶδος δὲν ὀα ἦταν πια σιλάβος, ὑποχρεωμένος νὰ φορ-

τῶνται βάρη. Τὸ καλὸ ζῶο τὴν εὐχαρίστησε χαϊδεύοντας τὸ μαγουλὸ τῆς μὲ τὴν προβοσίδα του καὶ γύρισε μόνο του

Πῆρε δρόμο μαζί τῆς... (Σελ. 265, στ. α')

εἰς τὸ πυκνὸ δάσος. Ἐκεῖ ἀπάντησαν ἄλλους ἐλέφαντας ἐλεύθερους, ποῦ τὴν ἐδέχθησαν ὡς φίλο, καὶ ἔζησε μαζί τους ὡς τὰ βάλια του τὰ γαράματα, ἡσυχὸς καὶ εὐτυχισμένος ὅπως τοῦ ἔζησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' ΤΙ ΑΠΕΓΕΙΝΕ Ο ΝΑΛΑΣ

Ἄμα ἄφισε τὴ Ράμα του, ὁ Νάλας ἄρχισε νὰ τρέχῃ εἰς τὸ δάσος ὅσο πῶ γρήγορα μποροῦσε. Δὲν πῆγαυε ἴσια, ἀλλὰ γύριζε ποτε δεξιὰ καὶ ποτε ἀριστερὰ, διαλέγοντας τὰ πῶ βαθειὰ καὶ σκοτεινὰ μέρη.

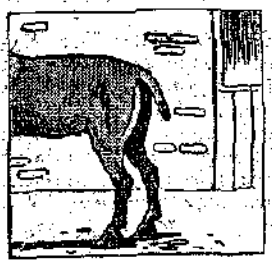
Ὅταν τοῦ φάνηκε πῶς εἶχε ἀπομακρυνθῆ αρκετὰ ἀπὸ τὴ Ράμα, ἐξακολούθησε νὰ περπατῇ, ἀλλὰ σιγώτερα, καὶ σὲ λίγο εἶδεν ἕνα φῶς, ποῦ κινεσ τὴν περιέργειά του.

Δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τί ἦταν. Ἀλήθεια ὁ ἥλιος εἶχε βγῆ, ἀλλ' αὐτὸς ἔλαμπε εἰς τὸν οὐρανὸ ἀπὸ πίσω του, ἐνὸ τὸ φῶς ἐκείνο φεγγαβολοῦσε ἀνάμεσα εἰς τὰ δένδρα μπροστὰ του. Ὅταν προχώρησε ἀκόμη, ἡ ζέστη ποῦ ἔβγαυε ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἔγαινε τόσο δυνατὴ, ποῦ δὲ μποροῦσε νὰ τὴν ὑποφέρῃ.

(Ἔπειτα συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

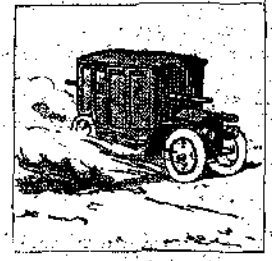
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φαλακρὸν ἄλογον

Τὸ ἄλογον αὐτὸ, τὸ ἀπὸ τὸν ἀνήκει εἰς γινωστότατον ἀγγλὸν εὐκατερίδην, δὲν ἔχει εἰς τὸν κορμὸν καὶ εἰς τὴν οὐρανὸν οὔτε μίαν τρίχα. Ἀλλὰ μολονότι φαλακρὸν, ἔχει τὸ αὐτὸ προτερήματα, ὅστε ὁ λόρδος δὲν εἰδίτασε νὰ τὴ ἀγοράσῃ, καὶ ὅταν τὸ κέρυγῃ εἰς τὴν ἀμαξάν του, τοῦ βάλει... περσοῦσαν, ἐκλαθῇ ψεύτικη χαίτην καὶ οὐραν.

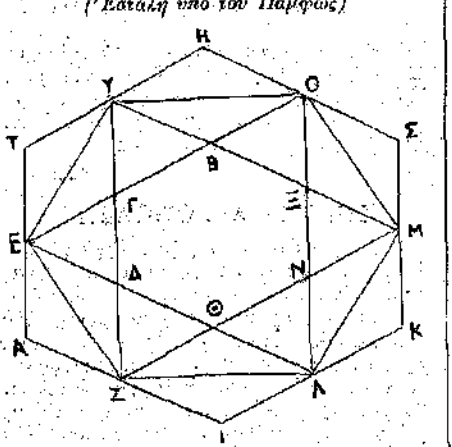
Πολύτιμον αὐτοκίνητον

Ἡ ἀξία τοῦ αὐτοκίνητου τοῦ τούτου ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύρια, ὅταν εἶνε... φορτωμένον. Διότι κατεσκευάσθη ἀπὸ ἕνα Ἀμερικανὸν ἰδικτή-την χυσιωρυγίτου, διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀσφαλῶς τὸ χυσιωρυγίτου. Εἶνε, ὡς βλέπετε,

μία ἀμαξά κλειστὴ καὶ ἀπλομένη ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν μὲ ἀπαναληψίνα τηλεβόλα (saumon-levoliers) διὰ νὰ μῦνεται ἐναντίον τῶν λεγῶν, οἱ ὅποιοι λυραίνονται τὴν χυσιωρυγίτου χῶραν.

Μονοκονδυλιὰ

Αὐτὸ τὸ ποκὺπλεκον σχῆμα εἰμπορεῖτε νὰ τὸ κάμετε μὲ μονοκονδυλιὰν, δηλαδὴ χωρὶς νὰ περᾶσῃ ἡ πέννα σὲς δύο φορές ἀπὸ τὴν ἴδιαν γραμμὴν ; Διὰ νὰ μὴ βασανισθῆτε, ἀπειθῆ εἶνε πολὺ δύσκολον, σὲς εἶδω τὴν λύσιν ἀμέσως : Ὁμορξίσατε ἀπὸ τὸ σημεῖον Σ,

θὰ περᾶσατε διαδοχικῶς ἀπὸ τὰ σημεῖα ΟΥΗΟΒΓΕΥΤΓΕΑΘΑΝ ΞΟΜΕΒΥΓΖΞΑΖΙΑΖ ΘΝΜΑΚΜ καὶ ὅλ καταλήξατε πάλιν εἰς τὸ Σ. Δοκίμασατε χάριν διασκεδάσεως.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

Παιγνίον

(Ἐπιβλῆ ὑπὸ τοῦ Ἡλεκτρικοῦ Συνθήματος)

ΣΤΡΗ	ΓΑΛ	ΑΥ	Α
ΛΙ	Ι	ΛΙ	Α
ΤΑ	Α	ΡΩΣ	Α
ΣΙ	Α	ΓΑΙ	ΑΓ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ ἀνωτέρω σιλαβαὶ, ὅστε νὰ ποταλεσθῶν πέντε Κράτη τῆς Εὐρώπης.

Ἀθήματα : — Αἱ λύσεις συνοδεύονται ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματισμοῦ.

Λύσεις τῶν Παιγνίων τοῦ 31ου φ.

Α.) L'appetit vient en mangeant.
Β.) Ρωσικῶς, Λόκος, τίγρις, ἐλέφας, κάρμηλος, λέων.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΔΥΣΙΣ

Κουρασμένος ο ήλιος φέρνει πόνους στην ψυχή μου... Η αυγή μου περνάει, η γλυκεία, την ψυχή μου μαγεύει... Ανανακλάονται πέτρα τα βουνά σε κόκκινο χρωματισμό... Τ' άγρια είνε ήσυχο, την πλάσι χαιδεύει και παρασύρει...

ΜΑΝΑΣ ΚΑΪΜΟΣ

Ηλθε πάλιν ο Μάνης σε άνηθα μονοπατία... Ηλθε πάλιν ο Μάνης φοροκίμενος λουλούδια... Μια κατάλευκη σάιλα και την παρηγορούσε... Μά έκει που στον κόσμο κάθε άνθος ηγαίνει... Κι από τότε, στής νύχτας το σκοτάδι η λιλιά μου...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο διδάσκαλος: — Για πέξ μου, Νικό, που χιτσιχάει ο Θεός... — Ο μικρός Νίκος σιωπά... — Πώς, δεν ξέρεις που κατοικεί ο Θεός... — Το καπέλλο μου, θάπαιλε!... — Η μικρή Ρική στο Γιδίεργο... — Πού κοντά στη σπονδυλική στήλη... — Ο πατήρ: — Δεν σου είπα να μη φοβάσαι τα σκλιά...

ΔΙΑ ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

100 ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ 1910 ΠΡΟΣ 4 ΔΡΑΧ. ΟΠΟΙΟΣ ΠΡΟΦΘΑΞΗ, ΠΑΙΡΝΕΙ!

Η εποχή αυτή είνε πολύ εθνική διά το Ξεσπάθωμα. Τα παιδιά, με τας διανοήσας των μαθημάτων, έχουν ενδιαφέρον και πάντα κάτι θέλουν να διαβάσουν. Παύουν έπιστη και τα έξοδα του Σχολείου και υπάρχουν περισσότερα διαθέσιμα λεπτά.

Μά το σημερινόν φύλλον λαμβάνετε τυπωμένους χωριστά τους όρους του τρέχοντος ΙΑ' Διοικητικού Ξεσπάθωματος. Αναγνώσατέ τους άλλην μιαν φορά και προσπαθήσατε να συμμορφωθήτε.

100 ΤΟΜΟΥΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1910. Οι θαυμάσιοι αυτοί τόμοι, με την συνέχειαν του «Δουδοβίνου Κορμά» (Τιάρκος και Ζινέττα) τιμώνται ως γνωστόν δε 8 δραχμοί.

ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ δικαιούται να αγοράση ένα τόμον του 1910, πληρώνων αυτόν εις το ήμισυ της αξίας του, δηλαδή αντί δραχ. 8,

ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧ. 4. Είπα δε προς τον σκοπόν τουτον διαθέντο μόνον 100 τόμοι. Αλλά εξαντηθή το ποσόν αυτό, το προνόμιον πάψει.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 30, δόξος Εξοχισθίου την 12 Ιουλίου 1911. ΕΛΑΒΑ το πρόγραμμα και τον κανονισμόν της εν Πετραίς (68, δόξος Νοτάρα) Ήρπρωτικής και Λογιστικής Σχολής Παναγοπούλου. Την λαμπράν αυτήν Σχολήν, η οποία διακονεί το ύψιστον έτος και εις την οποίαν η διδασκαλία, κατ' έβαν μέθοδον, βασίζεται επί της άτομικότητος έκαστου μαθητού, συνιστώ εις τους φίλους μου, όσοι σκοπεύουν να ακολουθήσουν το ήρπρωτικόν στάδιον. Διά περισσοτέρας πληροφορίας άς αποσταθών εις την άνω διεύθυνσιν.

Όταν, Παπάκι, εις μιαν Μεσοσητική ζητείται νήσος που να ήγη εις την μέσην θάλασσαν και τέτοια νήσοι είνε πολλές, (Σύρος, Πάρος, Πήρος κτλ.) εις την λύσιν σου βάλε μιαν και σημείωσεν εν παρενθέσει και τας άλλας. Έτσι να κόμης κάθε φορά που εύρίσκεισ πολλές λύσεις.

Ψηφιδελτίον δεν θα στείλω, Δουδοβίε. Έπιαστος θα κατασκευάσω μόνος του το ψηφιδελτίον του, σύμφωνα με τους όρους που έδημοσίευσεν εις το βίον φύλλον, και θα μου το στείλῃ πρό τῆς 15ης Αύγουστου. Σου έστειλα τό βραβείον σου, Ήπειρωτική Έλπίς, και οι συγγαίριω διά το άριστον με το όποτον έτελειώσας το σχολείον. Έ, τώρα θα ήγη περισσότερον καιρόν να καταγίνεσαι μαζί μου, — αλλά πρώτα να κωτίξῃ την έργασίαν, όπως σε συμβουλεύει και η καλή σου μαμμή.

Η Έλληνίς σου επέπληξεν έις το βραβείον της, εις τον Διαγωνισμόν των λύσεων. Δεν το έπρόκειν. Περίεργον! Όσοι το περιμένουν, δεν το παίρνουν και έκείνοι που δεν το περιμένουν, τό παίρνουν. Αυτό άς επικρατήσεν! Τι να σημαίνει άρα γε;... Χαρά των Όρφανών, ωραιότατη η επιστολή σου. Σε συγγαίριω προπώνον διά την άριστήν μετριοφροσύνην και ο εύχαριστώ διά τα καλά σου λόγια. Σου έστειλα τους τόμους που έζητήσας και καλήν διασκέδασιν!

Αν τάδερας, που μένει τώρα ο Μπαρμπά-Γεώργιος; Βίς το ιστορικά Δερβενάκια, όπου ο Κολοκοτρώνης κατέστρεψε τον Δράμαλην. Το μέρος, που γράφεις, λέγεται από μιαν έκκλησίαν Άγιος Σώστης, είνε ωραίο, δροσερόν και κατάφυτον, και πολλά οικογένεια πηγαίνουν εκεί κάθε γρόνον το καλοκαίρι. Μόνον που δεν βιάζεται συγκατανομία. Ποιος έφέρει τώρα ποτέ τα βαλαάδω γράμμα του Μπαρμπά-Γεώργιου από τα ιστορικά Δερβενάκια! Αούγματε Τηλέγραφος, να μου γράψη όσον εκτελείς και όσον σκενδά θέλεις. Αί επιστολάι σου δεν είνε καθόλου πληκτικά! Όσον διά την τιμωρίαν που προτίνας, μου φαίνεται, πολύ αυστηρά. Ο προστατευόμενος σου δεν ενεγράφη άκόμη, δίδει προηγούναι άλλος πολλαί.

Βίς τον τόμον μου του 1896, η Σταγγόν άρδασον έδιδασαν εν άβηρον «Πώς γράφεται μια επιστολή». Κ' ένω πριν δεν ήμπορούσας να γράψη καθόλου, τώρα μου γράφεις ωραιοτάτα και εύλογοτάτα. Συγχαρητήρια! Α, αυτό το θαυματουργόν άβηρον πρέπει να το συστήσω και εις άλλους που περιπονούνται! Οραίως επιστολάς, εις τας όποιας ο γώρος δεν μου εντρέπεται να παντήσας εκτελείς, μου έστειλαν αυτήν την έδομόδα και οι έξις: Αλεξομένο Ελκισίνα, της Αύσης το Ροδόχρωμα, Ανθηρομένη Αυσραία, Μαρομένη Καμέλια, Κορτικοπούλα, Αδοκράτεια του Ενζαντίου, Ναυτίλος, Παμφώς, Υδραΐκος Χάνος, Θαλασσία Νύμφη και Μικρός Ήρως.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Σωρηδόν ήρχισαν να φηάδουν τα ψηφιδελτία διά το Δημοψήφισμα των ψευδώνυμων του 1910. Τ' έπεισθη εις όσους δεν έστειλαν άκόμη, ότι η προθεσμία της άποστολής Ψηφιδελτίων κατά τους όρους του βίον φύλλον, ήγει την 15ην Αύγουστου. Παράτασις της προθεσμίας δεν θα δώθῃ και να το ξέρεστε, διότι άμέσως μετά την 15 Αύγουστου θα προκηρύξω το Γενικόν Δημοψήφισμα διά τα ψευδώνυμα του 1911.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ευχαριούνται: ο Ό κύριος Σουφτετ του Χιού του Σατανά — εις την Σχολήν μου του «Καζαούρα» — ο Τό Φεγγάρι του Δοξασμένου Ελκισίνα — ο Τό Τριφύλλι της Ήχός της Καρδιάς — ο Τό σύννεφον του

Αθανασίου Διάκον — «Αί διακοπαί» τῆς Χαράς τῶν Ὁρφανῶν — «Ἡ γρηφαὶ πλά-
ταξοῦ τῶ Δωδωναίου» — Διάφορα τοῦ Ἐ-
βραίου Βασιλέα — Π. Πινυάτος, Ἄντα-
δοτα, Παίγνια κτλ. διαφορῶν.

Απορρίπτονται: «Ὁ Ἥλιος» — «Ἡ
βαρκοῦλα» — «Τα στρωγγυλά» — «Ἀηδῶν»,
«Χρυσάνθεμα» κτλ. (ῥαβία θέματα, ἀλλ' ἄ-
τεγνα στιχοί.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδδὲν ψευδώνυμον ἐπιγράφεται ἢ ἀνανοθεῖται,
ἐν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαίωματος φρ. 1. Τὰ
ἐπινοημένα ἢ ἀνανοθεύμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30
Νοεμβρίου 1911. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνή-
κουον εἰς ἀρχαία, καὶ ἄρα ἀπὸ κ. εἰς κοινότητα.]

Νέα ψευδώνυμα: Ἐθνικὸν Ἀθάρον, α. (X.Ω.) Ἀθή τῆς Πατρίδος, α. (T.X.) Ἐα-
ρινῆ Νεφέλη, κ. (N.E.) Μεγάλη Ἄρμιος α.
(B.M.) Κασαλία Πηγῆ, κ. (Σ.P.)

Ἀναγνώσεις ψευδωνύμων: Ἠχώ τῆς
Καρδίας, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

**Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιφωταῖν γ' ἀνταλ-
λάξου**: ὁ Δωδωναῖος (Ὁ) μὲ Ἀφρόκρινον,
Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον, Ὑποκρίματα τῆς Βρα-
ζελόνης, Ζακπίδα — τὸ Κυμῆρι τῶν Γουέων
(Ὁ) μὲ Βασιλικῶσαν τοῦ Χρυσοῦ, Ὑποκρίματα
τῆς Βραζελόνης.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
τῆς: Βασιλέα τῶν Βαλκανίων (διεβιάσθη):
Δ. Α. Κάζην (ἔστειλα) Πολικὸν Ἀστέρα
(ἐλήφθησαν θὰ ἔλθῃ βέβαια καὶ ἡ τεῖρά σου
τὶ καλὰ ποῦ θὰ ἔχω τὸν χρόνον κοινὰ
μου.) Θεοδότη Ἀλέξανδρον (ἔστειλα) σὲ συγ-
χαίρω διὰ τὸν λαμπρὸν βαθμὸν — ἐννέα καὶ
κλάσμα — εὐγε! Δευτέρῃ Θεῶν (τὸ ψευδώνυμον
σου ἰσχύει μέχρι τέλους Νοεμβρίου, διότι
ἐγκαίρως ἀνευθύνῃ ἡ συνοδότη σου) Σεντε-
μένην Σικωνόβιαδα (τετραδία σου ἔστειλα ἂν
εἶσαι τακτικὴ εἰς τὰς ἀνταλλαγὰς, θὰ κέρως
ἐντός ὀλίγου ἕνα λαμπρὸν λεύκωμα Μικρῶν
Βιστευῶν) Γλυκεῖαν Ἐλπίδα (ἔστειλα) εὐχα-
ριστῶ διὰ τὸ ἐσπείλωμα ὄχι, τὸ Καρυσόφυλλον
τοῦ Διάκον δὲν εἶνε εἰς τὸ Πόστ-Σαῖτ)
Χαρίεσσον Β. Κ. (οἱ συγχαίρω καὶ σ' εὐχα-
ριστῶ δι' ἅρα γράφεις) ἄχ, πῶς σ' ἐξήλευσα,
μέσα ἐπὶ πλατένια σου καὶ ἐπὶ κρύα σου γε-
ρά!) Λουδοβίκον ΙΖ' (ἀνωμαλία ταχυδρομι-
καῖς χαρτεῖράματα εἰς τὸν Κώσταν) Ἐμαρῆ
τῶν Γουέων (ἔστειλα) Ρέμπελον (βραβείον
ἔστειλα) Ἀλκαῖον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἀν-
δρῆτον Σουλιάτην (εἰρηπῶν) καὶ ἀτέλλης καὶ
βουλγαρικὰ γραμματόσημα) Ρομανικὸν Σιμό-
φωσ (ἔστειλα) Νίσην (ἔλαβα, εὐχαριστῶ)

Ἀναγνώσεις (καὶ σὺ πάσχεις ἔλλειψιν θεμα-
των; μὰ γὰρ γλῶσσά πρόγρατα μπερδεῖς νὰ μοῦ
γράψης) Ἀλέαν τοῦ Ἐδρίκου (οἱ συγχαίρω
διὰ τὸν λαμπρὸν βαθμὸν) ὄχι, δὲν θὰ πληρώ-
σῃς ἄλλην δραχμὴν) Μυσοσιόδα (τί νὰ γίνῃ)
τοῖρα ποῦ πωλεῖται τὸ φύλλον 14 λεπτά, αὐτὸ
εἶνε πολὺ δύσκολον) Κραυγὴν Νίκης (οἱ
συγχαίρω 1 πρώτη εἰς τὸ Γυμνάσιον, μέσα σὲ
40 ἀγῶνα, αὐτὸ εἶνε κατὰ τὴν) Πανεμῶν
Χωριεσσόπουλου (δὲν περῶζει) Ναυτάκι τοῦ
Ἀβερῶν (τὸ ἐδημοσίωσα καὶ ἔλαστο: εἰς
τὴν Μικρῶν τῶν τὸ Α' βραβείον ἀνήκει εἰς
τὸν Δικεραλον Ἀετῶν) οἱ ἔλλοι εἶσατε ἰσοτέτοι
ἀλλὰ χωρὶς ἀμοιβῆν ἐπομένως εἰκὼν σὺ δὲν
δημοσιεύεται) Μάρκων Βότσαρη (Ἀσκήσις
ἀπαράδεικτο, διότι ἔλξηεν ἡ προεσμία)
Ἀφρ-Σβῶος (ἔστειλα, σὲ συγχαίρω) Ἠχώ
τῆς Καρδίας (ἀγγελητῆριον δὲν ἔλξηθ' ὅσοι
τῆς τώρα τὰς μητρικάς μου εὐχὰς καλλίω
ἀργά, ἔ;) Δημήτριον Ι. Β. (ἕνα καλῶς, θὰ
περιμένω τοῖρον ἔστειλα φιλῶσέ μου τὰ δαδ-
φάκια σου) Ἐγγονον Ἀυτοκράτορος (ἔστειλα)
Ἑλληνικὴν Ἐπιάνοισαν, ἔλαβ. κτλ.

Εἰς ὅσα ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 13ην
'Ιουλίου, θάπανθησῶ εἰς τὸ πρόσδεξ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δευτῆς: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πει-
ραιῶς μέχρι τῆς 2 Ἀγούστου ἐκ τῶν Ἐπιγράφων
μέχρι τῆς 9 Ἀγούστου ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ μέ-
χρι τῆς 27 Ἀγούστου.

Ἡ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ
γράφωι τὰς λύσεις, τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι
πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μᾶς εἰς φακέλ-
λους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα
καὶ τιμῆται φρ. 1.]

320. Δεξιόγραφος

Πρόθεσι μὲ μίαν γόταν συνένονο.
Καὶ ἡρξίστειον γνωστὸν σοῦ φαγερώδω.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παπαγάλου τοῦ Τάσου

321. Δογματικὸς Δεξιόγραφος

Τὸ πρῶτόν μου ἐν
Κατόπιν ἐν η,
Καὶ θέτει τὰ μὲν
εἰς τᾶλλα κόντᾶ
Καὶ κίμων μ' αὐτὰ
Ἄριθμον εἴη στιχημῆ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σηματοφῶρον Ἑλλήνων

322. Συλλαβόγραφος

Γράμμα καὶ χρόνου μονὰς
Σοῦ διδοῦν ἀριὰ νὰ βρῶσᾶς.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δωδωναίου

323. Στοιχειόγραφος

Ἄδικα τὸν κόπο κῶνω
Σὶ νὰ βγάλω, ρᾶ νὰ βάλω.
Νῆσο; τῆς Εὐρώπης τῶνα,
Νῆσο; τῆς ἰδίας τᾶλλο.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλέγου Χελιδόνος

324. Φαρονόκιλλον

Νάντατασταθῶν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμ-
μάτων οὕτως ὥστε νὰ γαναγινώσκωνται κατὰ
περᾶν: Ρωμαῖο; Αὐτοκράτωρ, γαλακτερόν,
ῥημα, νῆσο; τοῦ Αἰγαίου, ἄθος, μέσο; δει-
κρῶδες, καρπὸ; καὶ καρποφόρον δένδρον.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦτο Κοφῶνῃ

325. Κεχωμένην Κυβέλεξον

1. — Ἐλαβὰ ὀλίγα χρήματα.
 2. — Οἱ ἀδάμαντις εἶνε πολύτιμοι.
 3. — Λίθα φωσφορῶσσα εἶνε.
 4. — Ἐλυσὶ ἕνα μωσαϊκόν.
- Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάρμα-Γεώργου

326. Φόρθην Μιθδην

κόρια; ταπὴν μαγρετῆ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παλικοῦ Ἀστέρος

327. Παικίλη Συλλαβική Ἀκροστιχίς

Ἢ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν κάτωθι
ζητουμένων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας,
ἡ τρίτη τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέτης, ἀποτε-
λοῦν περιεργὸν ὄνον:
1, Βασιλεῦ; τῆς Σπάρτης; 2, Ἐμβλημα.
3 Ἀρχαῖο; στρατηγός. 4, Ἀρχαῖο; λυρικός
ποιητῆς.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλης

328. Μικτόν

ξ - οω - τυ - εοκ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσμάτου Τηλεγράφου

329. Γεῖφος

		1	1
;	1/2	ct	PM
		1	1
		1	1

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰματοβούτου Ἑλληνικῆς Σημείας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξι; μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν
λεπτά 10, δὲ δὲ τοῦ συνοδωμένου μᾶς λεπτὰ 5
μόνον μὲ παχὰ στοιχεῖα τὸ δαδλοῦον, καὶ μὲ
νεφελὰ τὸ τοῦλάχισον. Ἐλαττωσὶ ὄσοι εἰς
λέξεις, ἠμελιὰ καὶ ἀδλωτῶτα; τῶν 12 πληρο-
νοῦνται ὡς νὰ ἴσαν 16. Ὁ χωρὶς τὸς ἰστίχο;
ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχὰ ἢ
ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν, ὁπολογίζεται ὡς ἔξ
λέξεις ἀπλοῦ. — Ἀ μὴ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντι-
τίμου ἀγγελία δὲν δημοσιεύονται.]

Ἀποχαιρετὰ τὰς ἀγαπητάς μου Ναυτο-
πούλα; τῆς Κάσου; καὶ Κασσινοπού-
λα; τὰς εὐχαριστῶ θερμῶ; διὰ τὰ τευχάρια
τιμῆ τῶν. — Μιση. (14, 100)

Συνάδελφοι! Ἀς ψηφίσωμεν τὰ γλῶσσά;
πατριωτικῶτα ψευδώνυμα Ἀνωπα-
παδουμένη Ἑλλάς (διὰ πρώτητα), Θεμαβεῖων
Μεγαλοδιδάχης. — Ἐγγονον Ἀυτοκράτορος.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΓΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ ΖΙ ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν ἰδίαν εἰς τὴν σελίδα 265]
ἈΘΗΝΩΝ: Μήρηκ Ἐτορχή, Ἀλ. Κ. Μαρτά-
της, Ἐλένη, Κολοκοῦρος, Παναγιώτῃ Στ. Ματα-
ρῶ, Ὁρφανῆ Φ. Βουτῶνα, Κ. Β. Καραβέλλο;,
Ἀδῶσο; τῆς Παύλα; Στάγαν Ἀδῶσον, Ἐυγενία
Λαμκαδαρίου, Ἐυφροσύνη Κωνσταντινοπούλου, Ἀ-
ναστασία Κωνσταντινοπούλου, Ὀλγα Φέσση. Ἡλ.
Στ. Κανέλλη; Φ. Βουτῶνα; Πηλ. Α. Κατῆλι-
κου; (20, 31), Ἰ. Καρτερούπολο; Βασ. Δ. Κου-
κουρῆ; Σοφία Βλαχοπούλου, Παρισῶ;.
ΠΕΙΡΑΙΩ;: Ἀλ. Α. Ἀλεξάνδρου. Ἄνα. Ἄνδρ.
Γραυτά; Φ. Φ. Κοκωνῶ; Ἰ. Γ. Κεπερῶνῆ; Δ.
Παναγιωκόλο; Ἀλέξ. Γ. Καρανῶρα, Κ. Π. Νικο-
λόπουλο; Γ. Ἄνδρ. Γουάνης, Ἐυαγ. Σ. Σουλε-
λε; Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεράτου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ἈΝΔΡΟΥ: Ἀ. Α. Καρυσόπουλο; Π. Α. Χρησά-
κοπο; Π. Α. Κουλοῦδρου.
ΒΕΛΙΣΣΙΟΥ: Χαρίεσσα Β. Κουδοῦνα.
ΒΥΤΙΝΗΣ: Ἐλένη Π. Καρανῶνη, Τρ. Παν.
Καρανῶνη;.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Δομνίνα Ἰ. Ροῦμα.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Κασσινοπούλα;.
ΚΕΡΚΥΡΑ;: Ν. Δ. Κακολιῆ;.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ;: Ἀσπασία Ἄνδρ. Παλαγιῶ;.
ΔΑΡΔΑΝΙΩ;: Ἄφ. Γ. Κατῶρο; Στ. Στ.
Παπασιμῶνη; Ἀναφῶρο;.
ΔΙΜΗΝΗΣ: Ἰωάν. Δ. Μαρταζιώτῆ; Ἐυαγ. Στ.
Χαρίτων, Γ. Σ. Χρυσόπου;.
ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ: Μαρία Α. Κατακοπούλου, Ν. Α.
Λαμκαδοπούλο;.
ΠΑΤΡΩΝ: Κ. Ι. Φαράκιδῆ; Μαρία - Χρι-
στῖνᾶ Ἀουριώτῃ (30, 31).
ΠΥΡΓΟΥ: Μαρία Π. Βαρελιώτῃ, Δ. Π. Βα-
ρελιώτῃ;.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἀβροκώμη Κυροῦρη.
ΣΠΕΤΣΩΝ: Κ. Α. Γεωργιάδῆ;.
ΣΥΡΟΥ: Κλεο; Φ. Πετροκοκκῖνου, Μαργα-
ρίτα Μ. Ἐβερῆ; Ἀργυρῆ Α. Σκουρῖτου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ζ. Κ. Βαυβηκούλα; Ἐλένη Δα-
σκαλάκη, Κλεομένη Παπασιμῶνῆ; Ἀδρα τοῦ
Βορίκου.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ;: Μαρίκα Π. Βόκοῦ, Ἀλ-
ακτερίνη Ι. Ζερυκῖνη.
ΒΙΡΚΕΤ-ΣΑ-ΣΑΠ: Ἰουλία Ι. Πολυκαρίδου,
Ἄντ. Ι. Πολυκαρίδῆ;.
ΒΟΥΡΩΝ: Γ. Κρασιόπουλο;.
ἸΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἀ. Κ. Ἀραῆτῆ; (30), Κ. Σ.
Σαγγῶ; (30).
ΚΥΔΩΝΩΝ: Μυσοσίτη; Πέννα Πουτῶ (30)
τῆς Ἀδῶσο; τὸ Ρεδοῦρωμα (30).
ΚΟΡΪΝΘΩΝ: Κλεμῆν, Σοφίτῆ; Ἀφρ-Σβῶο;.
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΛ: Ἀλλίκα Λαοδίκου, Κ. Ἀδρα;.
ΣΗΤΕΙΑ; (Κρήτῆ;): Ἰ. Ν. Τσοβενῆ;.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Ἰ. Μ. Λομβάρδο; (30, 31).
ΣΟΦΙΑ; (Βουλγαρία;): Μάξιμο; Βούτσο;.
ΣΙΟΥ: Καμῆρι τῶν Γουέων (30).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐχρότων ὀρθῶν τὴν ἰδίαν τὰ δυνάμια
εἰσέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῆα καὶ ἐληφθῶθησαν
οἱ εἰς τρεῖ;: ἘΛΕΝΗ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ἐν Χαλ-
κίδι, ἈΛΕΞΑΝΔΡΑ Π. ΔΕΥΤΕΡΑΤΟΥ ὀδο; Κερα-
σιμῶν γὰ ἐν Πειραιῶι, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΑΦΕ-
ΤΖΟΠΟΥΛΟ; ὀδο; Σίνα 17 ἐν Ἀθήνα;. Καὶ
ἡ μὲν πρώτη ἐνεγράφη δι' ἔξ μήνα; οἱ δὲ ἄλλοι
ἔδο; διὰ μίαν ταχυγράμῃ ἑκάστο; Ὅλο; ἀπὸ 1 Ἰου-
λίου.
Προσῶδον δρ. 0, 10 διὰ τὸν προσοχῆ διαγῶν